

## Věřit, že bude zase lépe...

S přáním příjemnějšího roku 2022 zažíváme změnu, kterou způsobila pandemie. Sociální média, která postrádají tradiční mechanismy kontroly kvality, představují velké dilema. Vzdělání odborníci je využívají k efektivnímu šíření vědeckých poznatků založených na faktech, zatímco miliony lidí je zahlcují nepravdivými informacemi, které zlehčují závažnost onemocnění a význam preventivních opatření, a to zejména ve společnosti s nízkou mírou kritického myšlení a nedostatečnou informační a mediální gramotností. WHO označila toto šíření falešného, nepřesného a zavádějícího obsahu za infodemii. Nebojujeme tak jen s pandemií; bojujeme i s infodemií. Informace ze sociálních médií a soukromých nefiltrovaných sítí se šíří rychleji než virus a mezi lidmi to vede ke spoustě zmatků, paniky a úzkosti.

Výsledkem je rozpolcená společnost s výraznou názorovou polaritou. Dokážeme na svých hodnotách (svobodě, racionalitě poznání, diskuzi) vystavět jednotící příběh a společný postup? Jak budeme schopni zareagovat na další koronavirovou či environmentální krizi, která dříve či později přijde? Budeme schopni se dohodnout? To jsou otázky, které mě znepokojují při pohledu na dnešní statistiku 5, 6 milionů covidových obětí...

„Myslím, že svět bude po pandemii jiný, i když nepochybně mnozí budou dál

nemocní ubohostí svého ducha, zlobou, závistí, ale zůstane tu stopa úžasných hrdinů, známých i bezejmenných, lékařů, sestřiček, hasičů, lékárníků, policistů, vojáků, řidičů, pečovatелů v domovech důchodců, pracovníků bezpečnostních agentur, prodavaček, pekařů, zemědělců a dalších, ale i učitelů, báječných sousedů a přátel, zkrátka všech, kteří byli a jsou připraveni pomoci druhým a pomoci uzdravit náš nemocný stát“, napsal František Novotný ve své nové sbírce – **Jak se hladí duše**. Z dopisu svého čtenáře použil jeho vysvětlení, proč lidstvo dostalo přesně tu nemoc, jakou potřebovalo:

- Přestali jsme si vážit zdraví, a proto jsme dostali takovou nemoc, abychom si uvědomili, na čem nejvíc záleží.
- Přestali jsme si vážit přírody, a proto jsme dostali takovou nemoc, aby nám pobyt v ní byl vzácný.
- Přestali jsme fungovat v rodině, a proto nás tato nemoc zamkla do našich domovů, abychom se mohli znovu naučit fungovat jako rodina.
- Přestali jsme si vážit starých a nemocných, a proto nám byla dána tato nemoc, abychom si připomenuli, jak jsou zranitelní.
- Přestali jsme si vážit zdravotníků a lékařů, a proto jsme díky této nemoci zjistili, jak jsou nepostradatelní.

- Přestali jsme mít respekt k učitelům, a proto tato nemoc uzavřela naše školy, aby si rodiče mohli vyzkoušet sami roli učitelů.
- Mysleli jsme si, že si můžeme všechno koupit, být kdekoli a s kýmoli, a proto jsme dostali tento druh nemoci, abychom si uvědomili, že to není samozřejmost.
- Mamón nám zamotal hlavu, volný čas jsme trávili v nákupních centrech, proto nám je tato nemoc zavřela, abychom pochopili, že si štěstí koupit nemůžeme.
- Zaměřili jsme velkou pozornost na náš vzhled a porovnávání se navzájem, proto nám tato nemoc zakryla tváře, abychom pochopili, že tam naše krása není.
- Mysleli jsme si, že jsme vládci této země, a proto jsme dostali tuto nemoc, aby nás něco miniaturního, co ani není vidět, mohlo zkrotit, nabídnout poučení a trochu pokory.
- Tato nemoc nám bere hodně, ale zároveň nám dává možnost se toho hodně naučit a pochopit, co je v životě nejdůležitější.
- Dostali jsme „nemoc na míru“. Asi jsme ji jako lidstvo potřebovali. Tak ji zkusme společnými silami přežít, poučit se a věřit, že bude zase lépe.

Vladimír Mihál